

РЕШЕНИЕ

№ 3913

гр. София, 10.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в публично заседание на 05.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **1659** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. Б., гражданка на М. срещу Решение № 42/24.01.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателката.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на материалния закон и на административно-производствените правила. Твърди се, че административният орган не е обсъдил изложените от жалбоподателката причини, поради които не желае да се завърне в родината си и неправилно е интерпретирал, изложените по време на интервюта обстоятелства. Оспорен е изводът на ответния орган за липса на материално-правни предпоставки за предоставяне на бежански или хуманитарен статут на чужденеца. Иска се от съда да отмени оспореното решение. В съдебното производство жалбоподателката се представлява от адв. Т..

Ответната страна – председателят на Държавна агенция за бежанците при МС, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да потвърди оспореното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна

следното:

Подадена е молба вх. № ЛМ-2243 от 01.09.2011 г. по описа на Дирекция „Миграция“, СДВНЧ - Любимец, МВР, изпратена на Държавна агенция за бежанците при МС по реда на чл. 58, ал. 4 от ЗУБ от А. Б., [дата на раждане] г. в [населено място], гражданка на М., по народност - монголка, религиозна принадлежност: будист, омъжена, ЛНЧ [ЕГН]. Желанието за закрила е заявено от чужденката лично пред длъжностните лица на ДАБ с молба вх. №1343 от 24.10.2011 г. на РПЦ - С.. Личните й данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ. В рамките на административното производство чужденката не е представила документ за самоличност.

На 24.10.2011 г. чужденката е запозната чрез писмени указания, в превод на руски език за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, и за неговите права и задължения, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци. На същата дата на кандидатката е връчена покана за интервю за установяване самоличността, националността и маршрута на пътуване.

Видно от представен протокол от проведено интервю рег. № УП 5141/25.10.2011 г., А. Б. е потвърдила личните си данни, посочени при регистрирането и в ДАБ. Посочила е, че напуснала М. през 2010 г., легално с паспорт, за Т.. Пътувала с влак до М., а оттам - със самолет до И., където останала една година. Там се запознала с мъж и жена, които й предложили да я закарат до европейска страна. Предоставили й монголски паспорт на името ни Г. О., с който била задържана на влизане в Р. Б. на 14.06.2011 г.

С решение № 2954/26.10.2011 г. на решаващ орган при ДАБ, връчено на оспорващата на 03.11.2011 г., е образувано производство за предоставяне на статут в Р. Б.. На 11.11.2011 г. длъжностно лице от ДАБ, с участието на преводач от руски език, е провел интервю с чужденката, която заявила, че не е била арестувана, нито осъждана, не е членувала в политически партии и не е имала проблеми с полицията. Разказала, че напуснала М. заради проблеми със съпруга й, за когото е омъжена от 1988 г. Той я ненавиждал заради китайските й корени, много пиел и често я биел. Първото и дете починало, а другите си деца родила през 1992 г. и 1994 г. През 2002 г. молителката заминала на екскурзия в Европа и след като визата й изтекла, заминала за И.. Там останала около пет години, работейки нелегално като чистачка, готвачка и детска бавачка. Обърнала се към агенция за имиграция в К., откъдето й обещали заминаване. През 2007 г. се върнала в М., защото трябвало да си извади виза за К. от П.. Разказва, че един ден в дома й дошли полицаи, които искали да конфискуват жилището за неизплатени банкови кредити на съпруга й. След това кандидатката разбрала, че съпругът й е замесен в множество банкови фалшификации. Смятайки, че ще замине за К., тя го издала на полицията. Съпругът й бил задържан в затвор за няколко месеца. Кандидатката обаче не получила виза за К. и останала в М.. Когато излязъл от затвора, съпругът й я заплашил индиректно (с посредничеството на сестра си) със смърт. Тогава заявителката решила да напусне страната.

С докладна записка рег. № УП 5141/15.11.2011 г. от длъжностно лице при ДАБ, директорът на РПЦБ - С. е уведомен, че въз основа на молба вх. № 1343/24.10.2011 г. на А. Б. е открито ускорено производство по предоставяне на статут. Поради изтичане на тридневния сок за вземане на решение и по силата на закона производството е преминало по общия ред.

На основание чл. 58, ал. 7 от ЗУБ е изискано и е получено становище рег. № Т-5594/23.11.2011 г. от държавен агент при ДАНС до председателя на ДАБ, съгласно

което ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на чужденеца.

Интервю с оспорващата е проведено и на 30.11.2011 г. от интервюиращ орган при ДАБ, в рамките, на което тя подробно разказала за причините да напусне М.. Отново е изложила обстоятелствата, посочени в предходните интервюта.

Изготвено е становище рег. № УП-5141/12.12.2011 г. от интервюиращият орган, с което е направено предложение да бъде отказан статут на бежанец и хуманитарен статут на А. Б..

С оспореното в настоящото производство решение № 42/24.01.2012 г. на председателя на ДАБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Административният орган е приел, че не са налице материалноправните предпоставки за предоставяне на статут на бежанец на чужденеца, тъй като не се установяват данни за наличието на основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, нито за конкретна и реална опасност от тежки посегателства като смъртна заплата, екзекуция, наказание или изтезание на кандидата. Изложени са аргументи за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут, като е прието, че А. Б. не е била принудена да напусне М. поради тежко посегателство като изтезание, нечовешко или унизително изтезание, или наказание. Посочено е, че кандидатката е напуснала страната легално, без да има проблеми. Административният орган се е позовал на приложената по делото справка вх. № 287/17.01.2012 г. на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд“ на ДАБ и е приел, че законите в М. предвиждат равнопоставяне на мъжете и жените във всички области. Изнасилването и домашното насилие са незаконни и за тях се предвижда наказание затвор. Изложени са мотиви, че нежеланието на заявителката да се завърне в родината си е свързано с лични взаимоотношения между нея и трети лица. Бракът на заявителката е от 1988 г., тя е живяла със съпруга си до 2002 г., когато е заминала за И. за пет години. През тези четиринадесет години тя не е подавала молба за развод, нито се е оплаквала в полицията за отношението на съпруга ѝ към нея. След завръщането ѝ от И., съпругът ѝ вече е живял с друга жена, но кандидатката отново не е подала молба за развод. След като заявителката не е предприела никакви конкретни действия показва, че в случая не е налице изискуемият от закона основателен страх от преследване.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 87 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административно-производствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на ЗУБ. Не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Р. Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата

на тази държава или да се завърне в нея. Верен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материално-правно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. В разглеждания случай, от изявленията на оспорващата се обосновава извода, че същата не е била лично преследвана в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.

С жалбата са оспорени изводите на ответния административен орган за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1 ЗУБ. Съгласно посочената правна норма, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, представляващи: - смъртно наказание или екзекуция; - изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; - тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Посочените от заявителя обстоятелства, обуславящи желанието и да получи статут, освен че не са подкрепени с доказателства, не са сред основанията обосноваващи необходимост от предоставяне на хуманитарен статут. Касае за причини от личен и битов характер. Както правилно е посочил административният орган, оспорващата твърди, че е била малтретирана в продължение на години от съпруга си, но не твърди, че е уведомила полицията за тормоза от страна на съпруга и да е търсила закрила от държавата си. Поради това, твърденията на процесуалния представител на оспорващата за липса на механизъм за защита на насилени жени в М. са неоснователни, предвид това, че оспорващата дори не твърди, че е търсила такава закрила. Следва да се посочи, че съгласно приложената по делото справка вх. № 287/17.01.2012 г. на Дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд“ на ДАБ, домашното насилие е сериозен проблем в М., но в страната са налице механизми за защита от този вид насилие – съдебната система е независима, предвидено е наказание лишаване от свобода за изнасилване и домашно насилие; през 2010 г. 484 лица са осъдени за домашно насилие. Следователно, правилно административният орган е приел, че не са налице основания по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на оспорващата.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че оспореното решение е законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Б., гражданка на М. срещу Решение № 42/24.01.2012 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

